

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. június 01. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. május 29. napján kihirdetett 42(II.)Kb.1157/2014/13. számú ítéletét megváltoztatja.

**II.r.** vádlottal szemben a szolgálatban kötelességszegés vétsége (Btk. 438. § (1) bekezdés) miatt indított büntetőeljárást megszünteti.

**I.r. vádlott** cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének (Btk. 438. § (1) bekezdés) minősíti.

Az eljárás során **II.r.** vádlott tekintetében felmerült 3.034 (háromezer-harmincnégy) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen **II.r.** vádlott tekintetében fellebbezésnek van helye, amelyet a katonai ügyész az ítélet kézbesítésétől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthet be.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. május 29-én kihirdetett 42(II.)Kb.1157/2014/13. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért **I.r.** vádlottat 80 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte, **II.r.** vádlottat 1 évre próbára bocsátotta. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottakat külön-külön kötelezte 3.034 forint büntügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet tudomásul vette.

I. és II.r. vádlottak három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd törvényes határidőben II.r. vádlott felmentése érdekében fellebbezést jelentett be az ítélettel szemben.

I. és II.r. vádlottak védője három napi gondolkodási időt követően törvényes határidőben mindkét védence vonatkozásában felmentésük érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.721/2015/1. számú átiratában az elsőfokú ítéletet felülbírálatra alkalmasnak találta, azonban álláspontja szerint az elsőfokú bíróság hiányosan minősítette a vádlottak katonai vétségeit. Érvelése szerint a vádlottak vezényelt szolgálatukon belül többszörösen szabályszegő magatartást tanúsítottak, ezért magatartásuk folytatólagosan elkövettként minősül. Mivel véleménye szerint az elsőfokú katonai tanács egyebekben a vádlottak cselekményét helyesen minősítette, az általa kiszabott büntetés, illetve intézkedés méltányos, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mindkét vádlott katonai vétségét minősítse folytatólagosan elkövetettnek, egyebekben az ügydöntő határozatot helyes indokainál fogva hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak védője perbeszédében a vádlottak felmentése érdekében bejelentett fellebbezést továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete eljárási, illetve anyagi jogi alapokon is támadható. Eljárási okként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége egyoldalú volt, anyagi jogi hivatkozása szerint pedig az elsőfokú katonai tanács nem adott választ arra, hogy melyik volt az a vádlottak által elkövetett kötelességszegés, amely azonos súlyú, a büntető törvénykönyvben meghatározott nevesített elkövetési magatartásokkal. Hivatkozott e körben a BH.783/2014. számon közzétett eseti döntésére. Kifejtette, hogy a vádlottak terhére nem róható olyan súlyú kötelességszegés, amely megalapozná a szolgálatban kötelességszegés bűncselekményének megállapítását. A bizonyítékokat értékelő tevékenységgel kapcsolatban arra a büntetőeljárási alapelvre utalt, mely szerint a kétségeket nem lehet a vádlottak terhére értékelni. Véleménye szerint nem lehetett megállapítani, hogy a vádlottaknak volt-e engedélyük a tényállásban írt helyen tartózkodni, vagy sem, mivel az e körben kihallgatott tanúk úgy nyilatkoztak, hogy nem emlékeznek arra, hogy adtak-e engedélyt a szolgálati utasítástól történő eltérésre. Mindezek alapján nem állapítható meg ítéleti bizonyossággal védenői terhére a bűncselekmény elkövetése. Felvetette annak lehetőségét, amennyiben a bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján ezzel kapcsolatban nem tudna állást foglalni, úgy indokolt lehet ... tanúként történő kihallgatása, aki nyilatkozni tudna az engedéllyel kapcsolatban. Mindezekre figyelemmel elsősorban védenői felmentésére, másodsorban pedig további bizonyítási eljárás lefolytatására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján mindkét vádlott vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. A vádlottak nem ismerték el a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, az elsőfokú katonai tanács az általa kihallgatott tanúk, az ismertetett iratok alapján azonban a vádlottak védekezésével szemben terhelő tényállást állapított meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, indokolási kötelezettségének eleget tett.

A másodfokú bíróság a vádlottak nyilatkozata alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel szükségesnek tartja az ítélet tényállásának az alábbiakkal történő kiegészítését:

„**I.r.** vádlott jelenleg a ... állományában járőrként teljesít szolgálatot." Kiegészíti továbbá azzal, hogy: „**II.r.** vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni."

Az előzőekkel írt kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy **II.r.** vádlott tekintetében a Btk. 131. §-ában írt büntethetőséget megszüntető ok áll fenn, figyelemmel arra, hogy szolgálati viszonya 2014. december 31-én megszűnt, és a vád tárgya vele szemben katonai vétség elkövetése. Büntethetősége tehát 2015 december 31-én megszűnt. Eerre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, **II.r.** vádlottal szemben a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt indított büntetőeljárást a Be. 487. §-a alapján megszüntette.

A másodfokú bíróság **I.r.** vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú eljárásban az **I.r.** vádlott és védője új bizonyítékra, illetve új tényre nem hivatkoztak, nem merült fel továbbá olyan körülmény, amely miatt a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A védő által perbeszéde során hivatkozott tanúbizonyítás, a rendelkezésre álló és megvizsgált bizonyítékokra figyelemmel, nem eredményezhette volna eltérő tényállás megállapítását. A Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítékok felülmérlegelését tilalmazó rendelkezések alapján a másodfokú bíróság irányadónak tekintette az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást. Nem vezethetett eredményre tehát az a védői indítvány, hogy a másodfokú bíróság eltérő tényállás alapján mentse fel védencét az ellene emelt vád alól arra hivatkozással, hogy ítéleti bizonyossággal nem lehetett megállapítani, hogy engedéllyel tért-e el a szolgálati utasítástól.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett **I.r.** vádlott bűnösségére, azonban részben helytelenül minősítette a terhére rótt katonai bűncselekményt.

Az irányadónak tekintett tényállás szerint **I.r. vádlott** engedély nélkül iratfeldolgozást végzett, ahelyett, hogy járőrszolgálatot teljesített volna. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a védői állásponttól eltérően e magatartásával súlyosan megszegte a szolgálatára vonatkozó szabályokat, hiszen az előírt szolgálati feladatot nem hajtotta végre. A szolgálati feladat nem teljesítése a bírói gyakorlat szerint ugyanolyan súlyú kötelességzegésnek minősül, mint a Btk. 438. § (1) bekezdésében írt nevesített elkövetési magatartások, a szolgálatban történő elalvás, a szolgálati hely elhagyása, illetve tudatmódosító szer fogyasztása.

Az irányadó tényállás rögzíti továbbá, hogy engedély nélkül szolgálati gépjárművel a vádlottak ... helyett ... belterületén mozogtak, melynek során ellenőrzést nem végeztek. Ezzel a magatartásukkal a vádlottak szintén megvalósították a szolgálatban kötelességzegés vétségének törvényi tényállási elemeit, mivel szolgálati helyüket engedély nélkül elhagyták. Ezzel a bűncselekmény nevesített elkövetési magatartását valósították meg.

A másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontjával, hogy a **I.r.** vádlott cselekménye többszörös szabályszegésre figyelemmel folytatólagosnak minősül. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk. 6. § (2) bekezdésében írt törvényi előfeltételek teljesültek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság megváltoztatta, és **I.r.** vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességzegés vétségének minősítette.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács **I.r.** vádlott tekintetében helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, nem tévedett, amikor lehetőséget látott pénzbüntetés

kiszabására a Btk. 33. § (4) bekezdésének felhívásával. Nem tévedett továbbá, amikor a napi tétel számát és az egy napi tétel összegét megállapította, mivel az megfelelően tükrözi az I.r. vádlott terhére rótt cselekmény tárgyi súlyát, továbbá személyi és jövedelmi viszonyait.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság **II.r.** vádlottal szemben megszüntette a büntetőeljárást, a Be. 339. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a vonatkozásában felmerült 3.034 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú ítélettel szemben **II.r.** vádlott tekintetében a Be. 386. § (1) bekezdés c./ pontja alapján van helye fellebbezésnek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június 01.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2016. június 01.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **II.r.** vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős.

, 2016. június 17.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke